Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

abacessu mortis abstertro. s; patente ad aures circũ
stantium tranquillitate colloquii. ut p gr̃ę lenitatẽ
remouerẽt legis asperitas. ꝫ spẽ adoptionis auferret
fm̃idinẽ seruitutis; Qualis g̃ doctrina sit xpi. sacrę
ipsi sententię prestant. ut qui ad eternã beatitudinẽ
peuenire desiderant. gradus felicissimę ascensionis
agnoscãt. Beati inquit pauperes, qm̃ ipsorũ ẽ regnũ celorũ.
Ꝑ equib̃ pauperib̃ ueritas loquerẽt forte ambiguũ essẽt.
si dicens beati pauperes nihil adderet de intellegenda
pauperum qualitate. ꝫ sufficere uideret ad pmerendũ
regnũ celorũ. ea sola inopia quã multi subdura ꝫ
grauiori necessitate patiunt. s; cũ ait beati pauperes spiri.
ostendit eis regnũ celorũ quos humilitas cõmendat
animarũ. magis quã indigentia facultatũ. Ꝑ ubertati
auũ ii potẽ. qd̃ humilitatis uti bonũ facili pauperes
quã diuites assequant. cũ ꝫ illis intentitate amica
est mansuetudo. ꝫ istis in diuitiis familiaris elatio;
Ꝑ eritatẽ ꝫ in plerisq; diuitib̃ inuenit̃ hic animus.
qui abundantiã suã ii ad tumorẽ superbie. s; ad opera
benignitatis utat. idq; pluceris maximis mũneribus.
qd̃ ad releuandã miseriã alieni laboris impendert.
O mni generi atq; ordini hominũ dat̃ in hac uitute
consortiũ. qa possunt ẽẽ ppositi pares. ꝫ impares
censu. Nec inter ẽ quantum sunt intrena facultate
dissimiles. qui in spiritalib̃ bonis inuenuntur